

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
(ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ)

29/03/2026

Η αληθινή μετάνοια...

Κάποιοι δεν μπορούν να καταλάβουν τι σημαίνει μετάνοια και τι σημαίνει συγχώρηση. Στην Εκκλησία τίποτε δεν λειτουργεί υποθετικά! Τα πάντα έχουν μια πραγματικότητα από την οποία ξεκινούν και στην οποία καταλήγουν. Λίγο πριν τη Μεγάλη Εβδομάδα, λοιπόν, η Εκκλησία μάς παρουσιάζει μια εξαγνισμένη μορφή, τυραννισμένη από τα ανθρώπινα, εξαύλωμένη από τα θείκα.

Είναι μια λιπόσαρκη, σχεδόν αποκρουστική γυναικεία φιγούρα που λάμπει μέσα στο σκοτάδι: η Μαρία η Αιγυπτία. Το ταξίδι του νου είναι απέραντο, όπως και ο χρόνος. Ας στρέψουμε τον χρόνο πίσω και ας γυρίσουμε στα χρόνια της δοξασμένης Αλεξάνδρειας, της πόλεως των γραμμάτων και των τεχνών, όπου δεσπόζει σιωπηλός και μεγαλόπρεπος ο Φάρος, ένα από τα επτά θαύματα της αρχαιότητας. Κάπου εκεί ας ψάξει το μάτι να δει μια νεαρή κοπέλα που αποζητά, μέσα από τα ανθρώπινα, την εσωτερική πληρότητα και την εξωτερική ευδαιμονία.

Πρόστυχη για κάποιους, προορισμένη Αγία για τον Θεό! Η Μαρία δεν γνωρίζει τον Θεό, δεν γνωρίζει τι θα πει αμαρτία. Ζει μέσα στην άγνοιά της τη χαρά της ηδονής, που γίνεται οδύνη στο αμαρτωλό της σώμα, όχι στην καλή της ψυχή. Το σώμα βλέπουν οι περαστικοί και το χρησιμοποιούν χωρίς να καταλαβαίνουν πως το σώμα σημαίνει χώμα, τέφρα, σκιά. Βλέπουν τα νιάτα που περνούν σαν όνειρο από τη μια στιγμή στην άλλη, τίποτε περισσότερο. Βλέπουν το σώμα που γίνεται πρόσκαιρη χαρά μέσα από το πάθος του παθητού ανθρώπου.

Όμως ο Θεός βλέπει αλλιώς, όπως είδε κάποτε μια αμαρτωλή να γονατίζει μπροστά Του και να μυρώνει τα θείκα Του πόδια με μύρο πολύτιμο και μοναδικό, αναμειγμένο με δάκρυα. Αυτά τα δάκρυα που κρύβονται από τα ανθρώπινα μάτια, αλλά όχι από τα μάτια του Θεού. Και είδε ο Θεός την ψυχή που κρυβόταν μέσα στο καταφρονεμένο σώμα της Μαρίας. Όταν ο Θεός δει την καθάρια καρδιά του ανθρώπου, σκαρφίζεται χίλιους δυο τρόπους για να τον σώσει.

Έτσι, όταν η Μαρία είδε προσκυνητές να πηγαίνουν για προσκύνημα στα Ιεροσόλυμα, πήγε κι αυτή μαζί τους. Όταν όμως έφθασαν και θέλησε να μπει κι εκείνη μέσα στον πανίερο Ναό της Αναστάσεως, μια αόρατη δύναμη στάθηκε απέναντί της εμπόδιο. Ξανά εκείνη να προσπαθεί, ξανά

η αόρατη δύναμη να την εμποδίζει. Τότε κατάλαβε τι έκανε τόσα χρόνια που μάρανε τα νιάτα της μέσα στην ακολασία. Και τότε, διηγούνται τα αρχαία συναξάρια, έβαλε εγγυήτρια την Παναγία, την παρηγοριά των αμαρτωλών, και έδωσε υπόσχεση να αλλάξει ζωή. Τότε άνοιξε η είσοδος του Ναού για εκείνη και μαζί άνοιξε και η οδός της σωτηρίας της.

Τράβηξε προς την έρημο, μοναχικό τρυγόνι για σαράντα χρόνια, ώσπου το σώμα θάμπωσε, ξεθώριασε η ομορφιά και ρόζιασε το κορμί που εξιλεώθηκε κάτω από τον καυτό λίβα της ερήμου. Οι σάρκες της μάζεψαν, όπως την παριστάνουν οι αγιογράφοι, ένα φάντασμα να πλανάται μέσα στην κάψα της ερήμου.

Σε εκείνα τα άγια μέρη, όπου ασκήτευσε και ο Τίμιος Πρόδρομος, ασκήτευε ένας άγιος άνθρωπος, ο αββάς Ζωσιμάς. Κάποια μέρα, σαν τούτες τις σαρακοστιανές ημέρες πριν από τη Μεγάλη Εβδομάδα, βγήκε να προσευχηθεί. Με την άκρη του ματιού του είδε ένα φάντασμα να τον πλησιάζει. Στάθηκε σιωπηλός ο ασκητής, κάνοντας τον σταυρό του, όταν άκουσε το φάντασμα να μιλά με ανθρώπινη λαλιά και να του ζητά να της ρίξει το πανωράσο του, για να σκεπάσει τη γύμνια του τυραννισμένου κορμιού της.

Του ζήτησε μια χάρη: να της φέρει το Άγιο Σώμα και το Άγιο Αίμα του Χριστού και να την κοινωνήσει. Εξομολογήθηκε με δάκρυα στον συγκλονισμένο ασκητή τη ζωή της. Και έτσι όπως εμφανίστηκε ξαφνικά μπροστά του, έτσι χάθηκε στο βάθος της ερήμου.

Μεγάλη Πέμπτη ήταν όταν ο άγιος του Θεού πήρε τα Άχραντα Μυστήρια και πήγε να κοινωνήσει τη Μαρία. Έτσι εμφανίστηκε και πάλι ξαφνικά μπροστά του και κοινωνήσε με δάκρυα τα Άγια του Θεού. Μια χάρη μόνο του ζήτησε: την ίδια ημέρα, τον επόμενο χρόνο, να πάει εκεί για να τη βρει ξανά.

Τον επόμενο χρόνο ο αββάς κίνησε πάλι Μεγάλη Πέμπτη για να τη βρει στην έρημο. Και τη βρήκε νεκρή. Την ώρα που σταυρωνόταν ο Χριστός, ανασταίνόταν η Μαρία. Όπως ο Χριστός τράβηξε μαζί Του τον ληστή στον Παράδεισο, έτσι είχε πιάσει με το τρυπημένο χέρι Του τη Μαρία και την οδήγησε στη Βασιλεία των Ουρανών.

Ο Άγιος Σωφρόνιος των Ιεροσολύμων διέσωσε το συναξάρι της και μας διδάσκει πως τους καταφρονεμένους των ανθρώπων, τους αμαρτωλούς μετανοημένους, τους πιάνει στα χέρια Του ο Θεός και τους αγιάζει. Η Αγία Μαρία η Αιγυπτία κατάφερε με το κλειδί της μετάνοιας να ανοίξει την ουράνια πύλη, τη στενή και τεθλιμμένη, την άγουσα εις τη Βασιλεία των Ουρανών.